

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਇਸ ਦਾਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜਾ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਵੱਖ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਛੱਡੋ, ਅੱਖ ਖੋਲੋ, ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਹੀ ਘਰ ਜਾ ਸਕੋਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ .....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾ ਆਕਾਰੀ, ਨਾ ਸਾਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮ: ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਸਦਾ ਗਿਆਨ? ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਸਜਨੀਆਂ, ਹੋ ਭਗਤੀਆਂ ਜਾਗੋ। ਸਭ ਮੇਲ ਜਾਂ ਫੀਮੇਲ ਭਗਤੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਿਮਣ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਿਮਣਸਾਗਰ ਨੂੰ। ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਰਾਮ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਅੱਖਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਵਿੱਚ ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਹੈ ਬਾਪ, ਜਿਸਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਗੋ, ਹੁਣ ਨਵਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣਾ ਕਲਯੁਗ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਛੱਡੋ। ਹੁਣ ਅੱਖ ਖੋਲੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ, ਸਤਿਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ। ਇਹ ਘਰ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵੱਖ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਗੋ, ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਇੱਕ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕਾਮ, ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਖ਼ੁਦ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਵਰਣ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ 20 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਵੈਸ਼ਯ, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਵਰਣ ਵਿੱਚ 63 ਜਨਮ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਜਾਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਨੇ। ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ, ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਸਮ ਹੋ ਪਏ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਜਲ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭਨੂੰ ਗਤੀ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ

ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਕਦੀ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕਦੀ ਵੀ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਜਨਮ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹੀ ਐਕਟ, ਇਹੀ ਫੀਚਰਸ ਫੇਰ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੋ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਣਨਗੇ ਫੇਰ ਵੀ ਉਹੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਉਦੋਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਜਾਣਨਗੇ ਅਤੇ ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਹਰੇਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਫੀਚਰਸ ਆਦਿ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ 84 ਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਇਹ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਕਰੀਬ - ਕਰੀਬ ਇਵੇਂ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਨਾ ਸੱਕਣ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਮਾਮਾ - ਬਾਬਾ ਹੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ 5 ਤੱਤਵ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੇਸੂ ਬਿਊਟੀਫੁੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੈਚਰਲ ਬਿਊਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਗੋਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜਿਸਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ, ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਪਰੰਮਅਪਾਰ ਕਮਾਈ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਚੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਘਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਜੀਵ - ਘਾਤ। ਫੇਰ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਈਏ ਇਸਲਈ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਹੋ ਫੇਰ ਚਾਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਾਹਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਬਗ਼ੈਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕੋਈ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਵਾਪਸ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੀਆਂ? ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਵਦ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਟਾਈਮ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ, ਨਵੀਂ ਖ਼ਾਲ ਲਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਫੇਰ 84 ਲੱਖ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਣਗਿਣਤ ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਦੀ ਗਲਾਈ। ਮਨੁੱਖ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤੁੱਛ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੱਛ ਬਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਨਵਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਮੁਸਲਾਂ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸੱਕਣ? ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਕਲਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਯੋਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲੱਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਵਕਤ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਅਵਸਥਾ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟ ਜਾਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਰ ਘਰਬਾਰ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਤਤਵ ਗਿਆਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਰਾਈਟ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ

ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਦੇਹ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਹ ਹੈ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ, ਭੂਤ ਪੂਜਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਪੂਜਾ, ਗ਼ਰੀਬ ਪੂਜਾ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਘਰ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਐਕਟਰਸ ਦਾ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਆਮਦਨੀ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਆਮਦਨੀ। ਚੰਗੇ ਐਕਟਰਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਉੱਥੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਮਾਸੂਕ। ਉਹ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਦੋਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਯੋਗ। ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋ ਗਈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ 5 ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਨਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਆਸ਼ੁਰੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਬਦਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੁਖਸਮਵਤਨਵਾਸੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫੇਰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਗੇ ਘਰ ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅਰਥਾਤ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਸੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਨਯ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲਵੇਗੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਮਮਾ, ਉਹ ਫੇਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੈਨੀ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਸਭਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਵੀਰ ਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਜੈਨ ਮੁਨੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਮਹਾਵੀਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਹਾਵੀਰ ਹੋ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਹਾਦੁਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮਹਾਵੀਰ - ਮਹਾਵੀਰਨੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ੇਰ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਹਾਥੀ ਤੇ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਭਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਜਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਭਵ :
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ੇ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਦਾ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ੇ ਬਦਲ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਵੇ ਪਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋ। ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗੁਣ ਮੂਰਤ ਬਣਕੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਚਲੋ - ਇਹੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

*****